

ובאמת, שמייקרא דדרינה פירכה והמציאות הוא ליהיפן, שמי שיאמר שמדרגות א"א היא למעלה מהשנתו ומכוסה מעין שבלו, ואינו מבקש במשמעותם לשיטם. נגיד פניו לחתלמוד מהם אף שהוא מגדייל ומנסה את מדרגת א"א בכלל, אבל לאשר נשאלתו בפרט יברר נא לנו במה מדרגתו גדולה לא יענה לנו כלום – וברב דברים עוד נוכל להטעותו ולהאראות לו שום הוא צדיק גדול וחסיד בדור הזה, עד שידמה בדעתו שמדרגותו בזמנן זהה היא כמו מדרגת הראשונים.

לא כן מי שאינו מסתתק עם הידעו הכללי במעלת המדרגה, אלא הוא מתבונן גם על פרטיו המעשים, וושאוף גם הוא להשתדל לפני יכלתו ומדרומו ואומר متى יגיעו וכוכו דוקא הוא יראה בחוש מה היא מדרגת הראשונים ועד כמה רוחקים אנפנו ממרכזי החיים וכיש' (שבת קיב) אם הראשונים כמלאכיהם אנו כבני אדם ואם הראשונים כבני אנשים אנו כחמורים – והוא רק מפני שהם היו עובדים ומשתדרים בקיום התורה והשנת המעלות לכן היי מרגשיים וראוים את ההבדל הנדול והמרחק הרבה ביןם לבין הראשונים מהם.

וכן גם על התעלות מיום ליום והרגשת החלוק בין היום לאתמול סצינו אצל ר' סעדי גאון. זיל שהי מתגלגל בכל יום גלוול שלג על מה שקרה אתמול בעבודת הבורא לפי השנתו הגבוהה היום – והוא מפני שבכל יום הי משתדר בכל יכלתו לקיים ולעשות כפי הכרתו, ולא הי מקודם מעתה כחות השערת, לכן הי אפשרות להרגיש ההבדל הדק בין היום לאתמול ולדאוג ולהתרמר ע"ז במדה יותר גבוהה.

ונמצא, שם שחוسب האדם שע"ד ידי זה שלא ישאוף להגיעה למשיים הוא מגדייל בזה את מדרגו של א"א וכו', לפי האמת הוא מקטין בזה שאיןו יודע בבירור רום מעלהם, ולהיפך שע"י העבודה וההשתוקקות להגיעה למשיים בזה הוא מגדייל ומגבי' להבין את מציאות הערך.

ולכן על כל אדם להמצוא בחבורה גבוהה ולהתملט מחביריו וסמי שגדולים ממנו, וברב תשוקת הנפש לצייר לעצמו צירורים מפעלות רמות ונשגבות מה שעשו אנשי המשעה, ולהתחזות על קיומם במה שיבא ליזו, ואז יראה שני הדברים, הא' יראה ההבדל הנדול בכל מעשה ובכל עניין באופן עשייתו לאוון עשייתם, והב' שע"י שיתדר במעשה יראה מציאות היכלה שיש ביד האדם כמ"ש המס"י בפ' ט' "המחשבה בדבר הזה קשה מן המשעה" וחפץ ד' בידו יצליה, ויעלה במדרומו לפני כוחתו ומעשו למדרגה גבוהה, כי יפתח בדורו כشمואל בדורו –

אמנם שוגם לזו המפסיד הגדול הוא חטרון השימוש, מה שהאדם מרחק את עצמו ממקומות כזה שיראה בהצלחה ומעלות חבריו, וסגור עיניו מראות בחוטת חברו, ואסילו מה שבולט לעיני כל הוא ג"כ מקטין את הדבר באופנים שונים, על זה אומר שאין זו מעלה ועל זה אומר שאין זו חותם והוא מסיר בזה לגמרי את הקנאת סופרים וראיתם אפשרות היכלה.